

[Prima Pagină](#) > ... > [Drepturile Dumneavoastră](#) > [Drepturi Fundamentale](#) > [Drepturile Omului Și Întreprinderilor](#)
> [Scotland](#)

Conținut furnizat de
Scoția

Drepturile omului și întreprinderilor

Scoția

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Legea din 1998 (Scoția) impune ca toate actele legislative adoptate de parlamentul scoțian și toate deciziile membrilor guvernului scoțian să fie compatibile cu drepturile consacrate de Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO). Legea din 1998 privind drepturile omului prevede că este ilegal ca autoritățile publice din Scoția să acționeze într-un mod incompatibil cu drepturile consacrate de convenție. În cazul în care au loc încălcări ale drepturilor omului, instanțele scoțiene au competența de a examina cauze și de a stabili măsuri reparatorii.

Legea din 2006 privind întreprinderile stabilește temeiul juridic al înființării și funcționării întreprinderilor. În cazul în care există probe că s-a comis o infracțiune, Ministerul Public (*Crown Office and Procurator Fiscal Service* - COPFS) poate iniția proceduri împotriva întreprinderilor scoțiene în fața instanțelor din Scoția.

Legea din 2015 (Scoția) privind traficul și exploatarea persoanelor consolidează și întărește dreptul penal britanic existent în materie de combatere a traficului și exploatarea persoanelor și îmbunătățește statutul victimelor și asistența acordată acestora.

Legea menționată conține dispoziții privind definirea unei singure infracțiuni de trafic de persoane pentru toate tipurile de exploatare, atât a adulților, cât și a copiilor; stabilește circumstanțe agravante statutare legate de traficul de persoane aplicabile în cazul altor infracțiuni și reformează infracțiunea - care fusese anterior de sine stătătoare - de sclavie, servitute și muncă forțată.

Secțiunea 4 a Legii din 2015 prevede o infracțiune de sclavie, servitute și muncă forțată, care trebuie interpretată în conformitate cu articolul 4 din CEDO.

Organismele cu personalitate juridică (de exemplu, întreprinderile), asociațiile fără personalitate juridică și parteneriatele se pot face vinovate de infracțiunea de trafic de persoane sau de o infracțiune prevăzută la secțiunea 4 a Legii din 2015. Secțiunea 39 a Legii din 2015 prevede că persoanele relevante din cadrul unui astfel de organism (de exemplu, directorul) se pot face, de asemenea, vinovate de infracțiunea descrisă anterior.

Potrivit cerințelor Legii din 2015, *Lord Advocate* (procurorul general) a publicat instrucțiuni pentru procurori în ceea ce privește urmărirea penală a victimelor suspectate sau confirmate ale infracțiunii de trafic de persoane și ale infracțiunii prevăzute la secțiunea 4 (sclavie, servitute și muncă forțată). COPFS continuă să aplice aceste instrucțiuni pentru a se asigura că victimele nu sunt urmărite penal pentru infracțiunile comise drept urmare a acestui statut.

Ombudsmanul scoțian pentru servicii publice (*Scottish Public Services Ombudsman* - SPSO) are atribuții extinse. Reprezintă ultima etapă posibilă de depunere a plângerilor împotriva majorității serviciilor publice descentralizate din Scoția. SPSO furnizează, de asemenea, un serviciu de analiză independentă Fondului de asistență socială al Scoției, având competența de a anula și de a înlocui deciziile consiliilor cu privire la cererile

de îngrijire comunitară și de grant în situație de criză. SPSO are un rol foarte limitat în ceea ce privește compensațiile. Contribuția sa ia de obicei forma unor recomandări adresate serviciilor publice împotriva cărora s-au depus plângeri. Competențele și sarcinile sunt stabilite în Legea din 2002 privind Ombudsmanul scoțian pentru servicii publice.

În cazul în care o persoană consideră că s-au încălcat drepturile omului în privința sa, persoana respectivă poate solicita consultanță juridică independentă.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Declarația privind drepturile și responsabilitățile funciare în Scoția, publicată de guvernul scoțian în conformitate cu cerințele Legii din 2016 (Scoția) privind reforma funciară, stabilește șase principii care să contribuie la elaborarea politicii în materie funciară în Scoția. Primul dintre aceste principii proclamă următoarele: „Cadrul general al drepturilor, responsabilităților și politicilor publice în materie funciară ar trebui să promoveze, să asigure și să respecte drepturile relevante ale omului în ceea ce privește terenurile, să contribuie la interesul și la bunăstarea publică și să echilibreze interesele publice și private. Cadrul ar trebui să sprijine dezvoltarea economică durabilă, să protejeze și să îmbunătățească mediul, să contribuie la realizarea justiției sociale și la construirea unei societăți mai echitabile.”

Legea din 2016 impune miniștrilor scoțieni obligația să revizuiască periodic declarația și să prezinte parlamentului un raport în acest sens.

Răspunsul la întrebarea 1 conține informații privind traficul și exploatarea persoanelor.

3. Sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului care sunt consecința activităților unei corporații transnaționale europene și au fost comise în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

Căile de atac specifice care sunt disponibile în cazul unei încălcări a drepturilor omului vor depinde de măsura în care drepturile respective sunt consacrate în dreptul jurisprudențial sau în cel statutar.

Secțiunea 2 a Legii din 2015 (Scoția) privind traficul și exploatarea persoanelor prevede aplicarea infracțiunii de trafic de persoane faptelor comise în Regatul Unit și în afara acestuia, reflectând astfel faptul că activitatea de trafic de persoane poate implica fapte comise integral sau parțial în afara Scoției.

Legea din 2015 prevede, de asemenea, că un resortisant al Regatului Unit, o persoană care își avea reședința obișnuită în Scoția la momentul comiterii infracțiunii sau un organism cu personalitate juridică înregistrat în temeiul legii dintr-o regiune a Regatului Unit, care a comis o infracțiune de exploatare a persoanelor, se face vinovat de respectiva infracțiune indiferent de locul comiterii acesteia. Pentru a determina dacă o persoană își are sau nu reședința obișnuită în Scoția, se vor lua în considerare toate faptele și circumstanțele cauzei. În cazul oricărei alte persoane, se consideră că aceasta a comis infracțiunea de trafic de persoane doar dacă orice parte a acțiunii în cauză are loc în Regatul Unit sau dacă acțiunea în cauză vizează o persoană care sosește sau intră în Regatul Unit, părăsește această țară sau călătorește pe teritoriul său.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor

omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspectia Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Cadrul de reglementare pentru întreprinderi din Scoția este similar în multe privințe cu cadrele omoloage din restul Regatului Unit și din Europa, existând o serie de autorități care se axează pe reglementarea activităților întreprinderilor. Competențele de asigurare a respectării legislației deținute de aceste autorități vizează mai degrabă sancționarea întreprinderilor decât acordarea de asistență victimelor, dar există totuși, în cadrul poliției și al altor agenții guvernamentale, mecanisme de protecție a victimelor în cazul în care activitatea în cauză implică un element infracțional.

Scoția are două instituții naționale pentru apărarea drepturilor omului (*National Human Rights Institutions* – NHRI):

- [Scottish Human Rights Commission](#) (Comisia scoțiană pentru apărarea drepturilor omului – SHRC)
- [Equality and Human Rights Commission](#) (Comisia pentru egalitate și apărarea drepturilor omului – EHRC)

SHRC și EHRC au un mandat comun în domeniul drepturilor omului și ambele joacă roluri importante, deși diferite, în promovarea și monitorizarea exercitării la nivel național a drepturilor omului recunoscute pe plan internațional. Competențele fiecărei comisii sunt descrise pe site-urile lor internet.

Ombudsmanul scoțian pentru servicii publice (SPSO) tratează plângerile în ultima etapă posibilă de depunere a acestora împotriva majorității serviciilor publice descentralizate din Scoția. Ombudsmanul este un funcționar public independent și, în exercitarea funcțiilor sale, nu este subordonat niciunui membru al guvernului sau al parlamentului scoțian și nici nu este controlat de un astfel de membru. SPSO poate examina presupuse încălcări ale drepturilor omului în cadrul investigării unei plângeri. Este puțin probabil ca o corporație transnațională europeană să constituie unul dintre organismele menționate împotriva cărora SPSO poate primi plângeri. SPSO poate investiga plângeri legate de serviciile furnizate de sectorul privat sau de cel de voluntariat dacă aceste servicii sunt furnizate în numele unui organism aflat în sfera sa de competență.

În plus, secțiunea 9 alineatele (4) și (5) din Legea din 2002 privind Ombudsmanul scoțian pentru servicii publice stabilește cine poate depune plângere la SPSO. Reclamantii trebuie să își aibă reședința în Regatul Unit la momentul depunerii plângerii sau acțiunile denunțate trebuie să fi avut loc în timp ce reclamantul se afla în Regatul Unit.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Regatul Unit a instituit un punct de contact național (*National Contact Point* – NCP) pentru Orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale, care sunt un set de recomandări privind comportamentul responsabil al

întreprinderilor și abordează, printre altele, drepturile omului. Parte a Departamentului pentru comerț internațional, NCP din Regatul Unit este responsabil pentru sensibilizarea cu privire la Orientările OCDE și pentru implementarea mecanismului conex de tratare a plângerilor. Dacă o întreprindere încalcă Orientările OCDE, orice parte interesată poate depune o plângere la NCP, inclusiv angajații respectivei întreprinderi, sindicatele acestora sau comunitățile afectate de activitățile întreprinderii. NCP vizează medierea unui acord între părți, dar, dacă acest lucru nu este posibil, se publică o notificare prin care se stabilește dacă întreprinderea a acționat sau nu în conformitate cu orientările, iar notificarea respectivă este pusă la dispoziția publicului. Pe [site-ul NCP](#) se găsesc informații privind modul în care se depune o plângere.

Printre alte surse de consiliere și servicii de mediere din Regatul Unit se numără [Citizens Advice Bureaux](#) (Oficiul de consiliere pentru cetățeni) și [Advisory, Conciliation and Arbitration Service](#) (Serviciul de consultanță, conciliere și arbitraj).

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE?

Asistența judiciară finanțată din fonduri publice permite persoanelor să acționeze în apărarea drepturilor lor sau să achite contravaloarea serviciilor de reprezentare în cazul în care nu își permit să acopere aceste cheltuieli din resurse proprii.

Nu există cerința ca persoana respectivă să aibă reședința în Scoția atunci când solicită asistență judiciară în temeiul Legii din 1986 (Scoția) privind asistența judiciară. Există două tipuri de asistență judiciară în materie civilă:

i. prin consiliere și asistență, un avocat consultant poate oferi consiliere, poate investiga și corespunde cu terți în numele unui client. Consilierea și asistența sunt disponibile pentru aspecte care țin de dreptul scoțian (inclusiv dreptul Regatului Unit aplicabil în Scoția), dar în general nu pot fi folosite pentru a introduce acțiuni în instanță;

ii. asistența judiciară în materie civilă este disponibilă pentru proceduri introduse în fața instanțelor scoțiene.

Ambele tipuri de asistență judiciară în materie civilă fac obiectul unor criterii de eligibilitate statutară. Consilierea și asistența sunt disponibile cu condiția îndeplinirii criteriilor de eligibilitate financiară. Criteriile de eligibilitate pentru persoanele care apelează la asistența judiciară în materie civilă sunt consecvente și transparente, cererile fiind examinate prin intermediul unor teste statutare. Primele două teste vizează temeiul juridic al cererii. Trebuie să se demonstreze că există un temei juridic (așa-numita „cauză probabilă”) pentru cauza în care se solicită asistență judiciară și că este rezonabil să se utilizeze fonduri publice pentru sprijinirea cauzei. Al treilea test vizează circumstanțele financiare ale solicitantului.

Puteți găsi mai multe informații pe [site-ul Consiliului de asistență judiciară din Scoția](#).

Secțiunea 9 a Legii din 2015 (Scoția) privind traficul și exploatarea persoanelor conferă miniștrilor scoțieni competența de a specifica perioada în care adulților trebuie să li se ofere sprijin și asistență în cazul în care există motive întemeiate pentru a considera că aceștia sunt victime ale unor infracțiuni de trafic și exploatare de persoane. Reglementările care au intrat în vigoare la 1 aprilie 2018 stabilesc o perioadă de sprijin de 90 de zile și includ furnizarea de sprijin și de asistență în ceea ce privește următoarele aspecte (dar fără a se limita la acestea):

- cazare
- traiul zilnic
- consiliere și tratamente medicale (inclusiv evaluare și tratament psihologic)
- traducere și interpretariat
- consiliere

- consultanță juridică
- informații despre alte servicii de care poate dispune adultul în cauză
- repatriere

Secțiunea 10 a Legii din 2015 conferă miniștrilor scoțieni competența de a emite reglementări privind sprijinul și asistența care pot fi oferite unui adult care este sau pare să fie o victimă a sclaviei, a servituții sau a muncii forțate. La 1 aprilie 2018 au intrat în vigoare reglementări care stabilesc că procesul prin care se determină dacă un adult este victima unei astfel de infracțiuni, sprijinul și asistența acordate și durata perioadei în care se acordă acestea ar trebui să fie identice cu cele aplicate în cazul unei victime a infracțiunii de trafic și exploatare de persoane.

Guvernul scoțian a încheiat acorduri de finanțare cu [Migrant Help](#) (care oferă sprijin victimelor adulte ale traficului și exploatării, altele decât fetele și femeile victime ale traficului de persoane destinat exploatării sexuale în scop comercial) și cu [Trafficking Awareness Raising Alliance](#) (care oferă sprijin fetelor și femeilor victime ale traficului de persoane destinat exploatării sexuale în scop comercial). [The Anchor Service](#), care aparține de NHS Greater Glasgow and Clyde, primește, de asemenea, finanțare pentru a furniza servicii de consiliere psihologică tuturor adulților victime ale traficului și exploatării de persoane identificați în Scoția.

■ Ultima actualizare: 29/07/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.